

Arrest

nr. 212 721 van 22 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127 bus 3
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 april 2018 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 juni 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 september 2018.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 29 augustus 2018 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoeker richt op 3 september 2018 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 18 oktober 2018 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij betwist of weerlegt niet dat zij niet tijdig heeft gereageerd op de vraag van de griffie om haar intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken, maar stelt dat er sprake is van een situatie van overmacht aangezien haar advocaat niet in België was ten tijde van de kennisgeving van voormelde vraag. Ter bevestiging van dit laatste legt zij een stuk neer. Waar de voorzitter de verzoekende partij erop wijst dat het aan haar advocaat toekomt om zijn zaken correct te regelen in geval van afwezigheid, repliceert de verzoekende partij dat dit niet vanzelfsprekend is in een “éénmansadvocatenkantoor” en stelt zij dat haar advocaat op voormelde vraag heeft geantwoord van zodra hij dit kon. De verwerende partij stelt dat er slechts sprake kan zijn van overmacht in een situatie die volledig onafhankelijk is van het eigen handelen van de betrokken partijen en sluit zich aan bij de beschikking.”*

1.5. De raadsman van verzoeker betwist ter terechtzitting niet dat zijn met aangetekend schrijven van 13 augustus 2018 kenbaar gemaakte wens om geen synthesememorie neer te leggen laattijdig is. Van de sanctie voor het niet of laattijdig indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekers raadsman werpt op dat er sprake is van een situatie van overmacht aangezien hij niet in België was ten tijde van de kennisgeving van de voormelde vraag. Afwezigheid omwille van vakantie maakt geen overmachtsituatie uit (zie o.m. RvS 15 januari 2007, nr. 166.657 en RvS 17 december 1997, nr. 70.381). Afwezigheid wegens vakantie is immers een aangelegenheid die men kan voorzien en overwinnen door een gepaste vervangingsregeling te hanteren (cf. RvS 26 mei 2016, nr. 234.862). Dat verzoekers raadsman een *“éénmansadvocatenkantoor”* runt, kan evenmin worden aanvaard als overmacht. De Raad merkt op dat indien een raadsman vakantieplannen in het vooruitzicht heeft gedurende een lopende beroepsprocedure bij de Raad, het hem toekomt zijn kantoor zo te organiseren dat deze lopende beroepsprocedures niet in het gedrang komen, ongeacht of hij alleen of met meerdere advocaten een kantoor runt. De stukken die de raadsman ter terechtzitting neerlegt betreffen zijn vakantiebestemming en de duur van zijn vakantie, doch tonen geen overmacht aan.

1.6. Gelet op bovenstaande dient de Raad op te merken dat verzoeker geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat bij gebrek aan een tijdig antwoord op de vraag of hij een synthesememorie wenst over te maken, het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld op grond van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA